

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 224/2000

M v/bifreiðarinnar A
og
Vátryggingafélagið X v/bifreiðarinnar B.

Umferðaróhapp í Hestfirði við Ísafjarðardjúp 12.07. 2000, ágreiningur um tjónvald.

Gögn.

1. Málskot móttakið 24.08. 2000.
2. Skýrslur lögreglu.
3. Afrit ökurita B.
4. Afrit tveggja dóma Hæstaréttar nr. 93/1963 og 21/1971.
5. Bréf vátryggingafélags A til nefndarinnar 11.09. 2000.
6. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 881/2000.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa, afstöðu aðila og ráðstafanir. Álitafnið er hvort nægjanlega sé sannað að skemmdir á A megi rekja til notkunar B.

Ökumaður A lætur þess efnislega getið að hann hafi mætt “stórum flutningabíl” í Hestfirði á tilteknum tíma. Flutningabifreiðin hafi komið á mikilli ferð á móti. Honum hafi tekist að forða árekstri en þegar “afturhluti flutningabílsins fór fram hjá kastaðist stór grjóthnullungur frá honum” á A. Hann kveðst ekki hafa getað séð númer bifreiðarinnar “enda hann í talsverðum rykmekki, en sáum að bíllinn var blár og gulur.” Í framhaldi þessa hafi hann farið til lögreglu.

Lögreglan tók framburðarskýrslu af meintum tjónvaldi þ.e. ökumanni B. Efnislega kemur fram að hann hafi verið á ferðinni í Hestfirði á svipuðum tíma og tjónsátburður máls þessa varð. Ökumaðurinn lætur þess getið að hann hafi mætt mörgum bifreiðum í Hestfirði en hann hafi “ekki tekið eftir því að grjót hafi skotist undan bifreiðinni... og lent á einhverri bifreið. Hann segir að ef bifreiðar stöðvi þegar hann sé kominn framhjá þeim og gefi merki um að eitthvað sé að, þá taki hann yfirleitt eftir því.” Hann kveðst ekki muna eftir því að hafa “skotið grjóti undan bifreiðinni og hann hafi ekki getað verið á of mikilli ferð þar sem að hraðatakmarkari sé í bifreiðinni.”

Vátryggingafélag A telur að ekki sé nægjanlega sannað að tjón á A hafi verið valdið af B.

Vátryggingafélag B hefur ekki upplýst nefndina um afstöðu sína.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum telur nefndin nægar líkur framkomnar fyrir því að skemmdir á A megi rekja til notkunar B. Verður lagt til grundvallar að bifreiðarnar hafi mæst í Hestfirði umræddan dag og að grjót hafi skotist undan B og á A. Bótaábyrgð er því fyrir hendi samkvæmt ábyrgðartryggingu B.

Þess ber að geta að það er ekki skilyrði bótaskyldu í tilviki sem þessu að meintur tjónvaldur hafi orðið var við það að grjót hafi skotist undan bifreið hans.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber ábyrgð á árekstrinum.

Reykjavík 3. október 2000

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.